

ЈОСКА

УЧИЛИШТЕН МАГАЗИН

Актерите се креатори на промената. Еден филм, едно делче од театар, едно делче од музика или една книга можат да направат разлика. Тоа може да го промени светот.

Редакција

АЊА ПОП-КОСТОВА
БЛАГИЦА СТУПАР
СТЕФАНИЈА МАРКОВА
АНДОН МАЏУНКОВ
ВИОЛЕТА ЧУГУНЦАЛИЕВА
МАРИЈА АТАНАСОВА
БИЛЈАНА КАДИЕВА
НАТАША СТОЈКОВСКА
МАГДАЛЕНА ШУКЛЕВА
ЛЕАНА ЈАНКОВСКА
ЈОВАНА ДИЧЕВА
АНГЕЛА ИВАНОВА
СИМОНА ДИЧЕВА
МИХАЕЛА КАРАИВАНОВА
АНАСТАСИЈА АТАНАСОВА
ЈОВАН ГРОЗДАНОВ
АНГЕЛА ЈАНЕВСКА

СОФИЈА СТОЈАНОВА
НИКОЛА ЧАКАРОВ
МАРИЈА МАЧУКОВА
АНГЕЛ АЕВСКИ
АНГЕЛА КОСТАДИНОВА
ТАМАРА ДРОНОВА
РИСТЕ РИСТЕВСКИ
САРА ЈОВАНОВА
САНДРА ЕЛЕНСКА
ДРАГАНА МАРКОВА
СИМОНА МИНЧЕВА
ТАМАРА ДРОНОВА
ДОНИ РИЗОВА
РИСТЕ РИСТОВСКИ
МАГДАЛЕНА ИЛИЕВА
НИКОЛА ЈАНКОВСКИ
ТИЈАНА ГОЦКОВА
СНЕЖАНА ТАСЕВА

Насловна страница
Фото: Димитар Новаков
Лик: Даниела Каранфиловска

УРЕДНИК:
МЕДИУМСКИ КЛУБ „ЈОСКА“
за Клуб „Јоска“: ТОНИ АВРАМОВ

ЗАМЕНИК - УРЕДНИЦИ:
ЃОРГИ НОВАКОВСКИ, ВЕРИЦА МАРКОВСКА,
ДАНЧЕ НИКОЛОВА

ФОТОГРАФИЈА:
АНДРЕЈ ДИМОВ, ИВАНА ГРУЈИЌ, МАРИЈА МАЧУКОВА

ТЕХНИЧКА ПОДДРШКА: ГОРАН МАНЕВ
МЕНТОР НА БИЛИНГВАЛЦИ: ЕМИЛИЈА ДУГАНОВА

СОДРЖИНА

5

ДЕН НА ПРОЛЕТТА

СОУ „Јосиф Јосифовски“ го одбележа
Денот на пролетта и Денот на водата

7

ЗАВРШЕН НАСТАН ОД „ЈАС=МЕДИУМ“

Едукативна театарска
работилница „И сега, што
правиме“

10

КОЛУМНИ

Борба меѓу доброто и злото
Време на цветните магии

13

ИНТЕРВЈУ: АЊА ПОП-КОСТОВА

И ГЛАС И УБАВИНА

16

РАЗМИСЛУВАЊЕ ЗА МОДНИТЕ ТРЕНДОВИ

ОДИСЕЈА НА КОСАТА

17

UNVEILING THE CREATIVE JOURNEY OF A YOUNG AUTHOR

Интервју со Викторија Јованова
БИЛИНГВАЛЦИ - АНГЛИСКИ

20

СПОРТ: „ГЕВГЕЛИСКИТЕ МОМИЧКИ“

Интервју со Бојана Спасова

Почитувани читатели,

"Успешните луѓе секогаш бараат можност да им помогнат на другите. Неуспешните луѓе секогаш прво прашуваат: А јас што ќе добијам од тоа?", поаѓајќи од оваа мисла на Брајан Трејси сакаме да ви ја претставиме нашата цел во создавањето на училишниот магазин „Јоска“ - создаваме позитивни содржини за да создадеме позитивна мисла. Во денешново „лудило“ и повеќе од потребна ни е позитивната мисла за да си го разубавиме денот. Осмото издание на „Јоска“ е вистинска ризница на добри идеи, добри практики и успешни приказни. Од ова издание свои прилози ќе имаат и учениците од билингвалните паралелки по англиски јазик.

Тони Аврамов

**СОУ „ЈОСИФ
ЈОСИФОВСКИ“
ГИ ОДБЕЛЕЖА
ДЕНОТ НА
ПРОЛЕТТА И
ДЕНОТ НА
ВОДИТЕ**

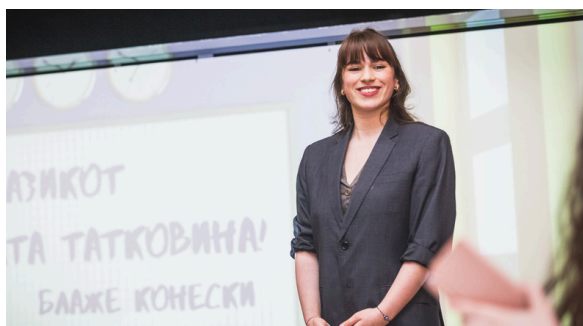
A photograph of three students in a classroom. A young woman with long dark hair is on the left, resting her chin on her hand. In the center, a young man with glasses and a white jacket looks off to the side. On the right, another young man is partially visible, looking forward. A red rectangular box with white text is overlaid on the left side of the image.

ЈАС= МЕДИУМ

Во рамките на проектот „Јас=Медиум“ на ЗГ „Од станица до граница“ во Народниот театар во Гевгелија се одржа завршниот настан на кој премиерно беше изведена претставата „И сега, што правиме?“.

На настанот беа присутни претставници од УНДП, наставници, родители и ученици од сите училишта од Општина Гевгелија што беа вклучени во проектните активности.

Билјана Георгиевска како проектен координатор на ReLOad - програмата истакна дека проектот „Јас=Медиум“ е еден од проектите во кои директни учесници се младите разработувајќи теми што ги засегнуваат подинакво сите генерации.

„Проектот ‘Јас=Медиум’ ја исполни својата цел. Со него беа опфатени сите училишта во Општина Гевгелија и како организатори сме и повеќе од задоволни со реализацијата на активностите. На крајот од овој проект направивме и анализа со помош на дополнителна анкета помеѓу учениците и за жал сè уште голем процент од младите, повеќе од 70% дневно сè повеќе од шест часа на мобилните уреди. Тоа е загрижувачка бројка, затоа што младите се оттргнати од општествената социјализација, па слободно можам да кажам и од редовните секојдневни ангажмани што треба да ги имаат дома и на училиште. Радува фактот што анкетата докажува дека учениците за разлика од возрасните, полесно ги препознаваат лажните вести и знаат кои алатки и методи да ги користат за откривање на таквите содржини“, истакна Тони Аврамов претседател на ЗГ „Од станица до граница“.

„И СЕГА, ШТО ПРАВИМЕ“

Едукативната театарската претстава „И сега, што правиме“ е пишувана по идеја на учениците дадена за време на изведувањето на работилниците со режисерката Марија Џицева. Прифаќањето на реалноста и нејзиното поправање е основната тема од што беа водени учесниците при подготовката. Денешното современо и преоптоварено време со дигиталната технологија ги одврка сите чинители во општеството од вистинските вредности во животот, како што се семејството, пријателството, љубовта, дружењето... Иако сцените во претставата го прикажуваат денешното однесување на учениците и нивната индиферентност кон наставниот процес, а сè почестата употреба на социјалните мрежи, сепак секоја сцена има своја реконструкција и своја конкретна порака – како да најдеме решение, како да се ослободиме од стегите на дигиталниот свет и на крај како да си помогнеме едни на други. Текстот на претставата е на Марија Џицева, а режијата на Даниела Џишева.

Проектот „Јас=Медиум“ на ЗГ „Од станица до граница“ се спроведува во рамки на Регионалната програма за локална демократија во Западен Балкан 2 – ReLOaD2, која е финансирана од Европската унија (ЕУ), а ја имплементира Програмата за развој на Обединетите нации (УНДП). Проектот „Јас=Медиум“ е кофинансиран од Општина Гевгелија

Како претставник на наставниците, но и како дел од екипата за едукација од областа на психологијата во овој проект на присутните им се обрати и Мери Олумчева истакнувајќи дека „детето е татко на човекот и во оваа насока треба ние возрасните да ги препознаваме ваквите проекти кои на интерактивен начин ќе вршат превенција, поддршка и учење за медиумската писменост“.

На настанот беа доделени наградите од конкурсот „За мојата приказна јас сум медиумот“, но исто така беше изведена и претставата „И сега, што правиме“, на текст од Марија Џицева, а во режија на Даниела Џишева и Марија Џицева. Претставата ја одиграа членовите на драмската група „Дон Кихот“ при СОУ „Јосиф Јосифовски“ од Гевгелија.

Темата што ја обработува проектот „Јас=Медиум“ се секојдневните предизвици на младите во поглед на примање информации, нивната веродостојност и опасностите што се јавуваат како закана во развојот на психофизичкиот развој, употребата на социјалните мрежи, но и алатките што можат да помогнат при откривањето на лажните информации и фотографии.

Учениците од сите основни училишта и од средношколскиот центар изминатите осум месеци одржаа повеќе работилници со новинари, режисери, психолози и наставници.

БОРБАТА МЕЃУ ДОБРОТО И ЗЛОТО

Андреј Димов

Што е всушност животот? Скрипта на правила и прописи или тефтер со испишани страници од различни и неразбирливи ракописи кои се шират во различни правци. Зададен ни е во форматот на убавините и леснотиите, но само тогаш кога би се прочитал како правилник или како упатство.

Но, дали баш така го живееме животот или често знаеме да прескокнеме некој од испишаните редови на упатството кое ќе ни го подари задоволството, но потоа одзема време во маките од направените грешки кои пред тоа биле жар на олеснителност?

Така правиме сите, го живееме животот онака како што може да се проживее најлесно и најбрзо, без капка труд или без капка замор, но всушност со безброј гревови и маки. Честопати го правиме она кое е во спротивност од одразот на запишаниот свет збор.

Се соочуваме секојдневно со луѓе кои го глумат сценариото на љубезноста, но некои навистина се реалните ликови на добрината. Многуге знаат да дадат и подарат некому нешто. Но, најчесто алчноста на човекот го доведува до посакување на некаква возврат. Тогаш, ликот на добрината го губи сјајот и ја открива затскриената слика на алчноста. Оној кој дава не треба да сака да му биде вратено.

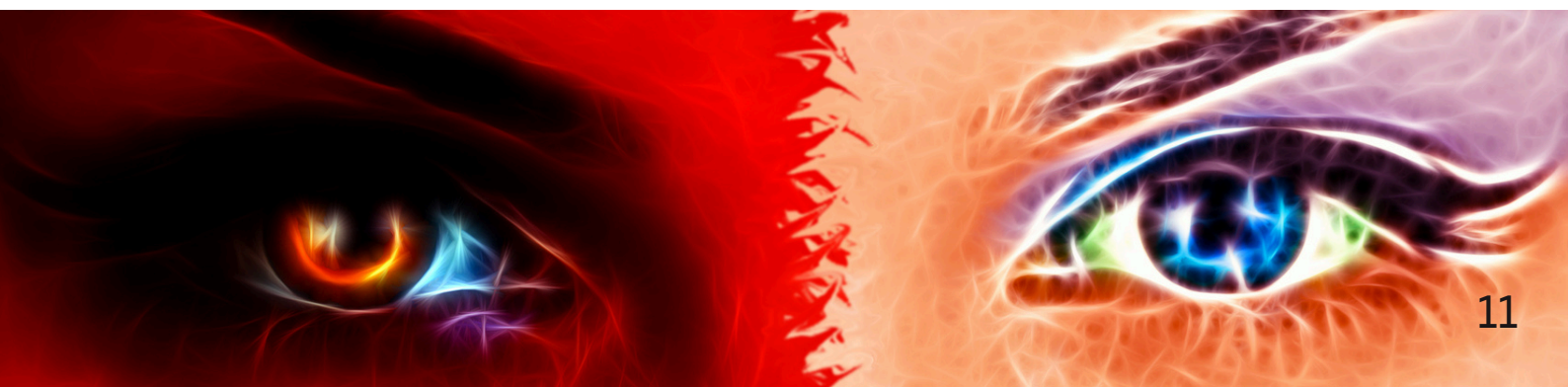

Се среќаваме и со оние кои нечиј успех им претставува мета за омраза. Таа е мета создадена од сопствената недостижност или несамувереност, а нечиј пад и неуспех е извор на нивната среќа. Најчесто луѓето, враќаат исто, со омраза и со завидливост. Но, токму на таквите треба да им биде вратено со љубов и со добро за да го почувствуваат она најнеочекуваното, она силното, шамарот на животот.

Многумина осудуваат и го поминуваат животот во глетката на измисленото сценарио за туѓиот живот. Ваквото сценарио е запечатено и непроменливо, оти нели, така е како што тие мислат дека е. Осудуваат и понижуваат. Но, најчесто истите се повредени кога се осудувани, тогаш ја чувствуваат болката од сопствениот зададен куршум кој им се враќа назад в градите.

Зошто да не се живее во мирот и спокојството, во љубовта и надежта, едни од клучевите на светлите рајски градини. Постаките кои ги правиме се најчесто како летачки диск кој се фрла и се враќа. Го правиме она што не сакаме да ни го прават, го живееме животот онака да бидеме задоволени со нечија слабост или тешкотија.

Пораката на животот е останувањето пред прагот на вистинското човештво, да го сакаме непријателот, да не осудуваме, за да не бидеме осудувани, да даруваме, без да очекуваме нешто за возврат. Ете, тоа е животот со цената на реалноста...

ВРЕМЕ НА ЦВЕТНИТЕ МАГИИ

На тивките места во утринските часови со роса, каде што се шират ливчиња и се раѓаат тајни, цвеќето разговара на невидлив јазик, тоа е прекрасен подарок на природата што не опкружува со својата убавина и свежина и со неговиот нежен глас. Од малечки балконски цвеќиња до големи градини со разновидни видови.

Глуварчето, со својата пердувести глава, испраќа пораки со желби кои сè уште се нераскажани. Секое семе, надеж, полетува и се врти, барајќи плодна почва да се развири. Тоа го претвора нашето опкружување во место исполнето со магија и живот. Заедно со негувањето и одржувањето на цвеќињата ги научивме важните лекции за грижа и одговорност на природата.

Срамежлива мимозаги превиткува лисјата кога минуваат странци.

Сепак, кога ќе се допре, трепери и воздивнува, таен јазик познат само меѓу нив.

Заборавените, божури, раскажуваат приказни за спомени безразлика дали се големи или мали. Нивните ситни цутеви, како ѕвезди во ноќта, ги осветлуваат љубовните ѕвездија кои горат.

Папратот, антички и мудар, шепоти на издржливоста, каде што се креваат сенките. Неговите листови, како антички ракописи, се расплетуваат, снимајќи приказни за опстанок кои се нераскажани.

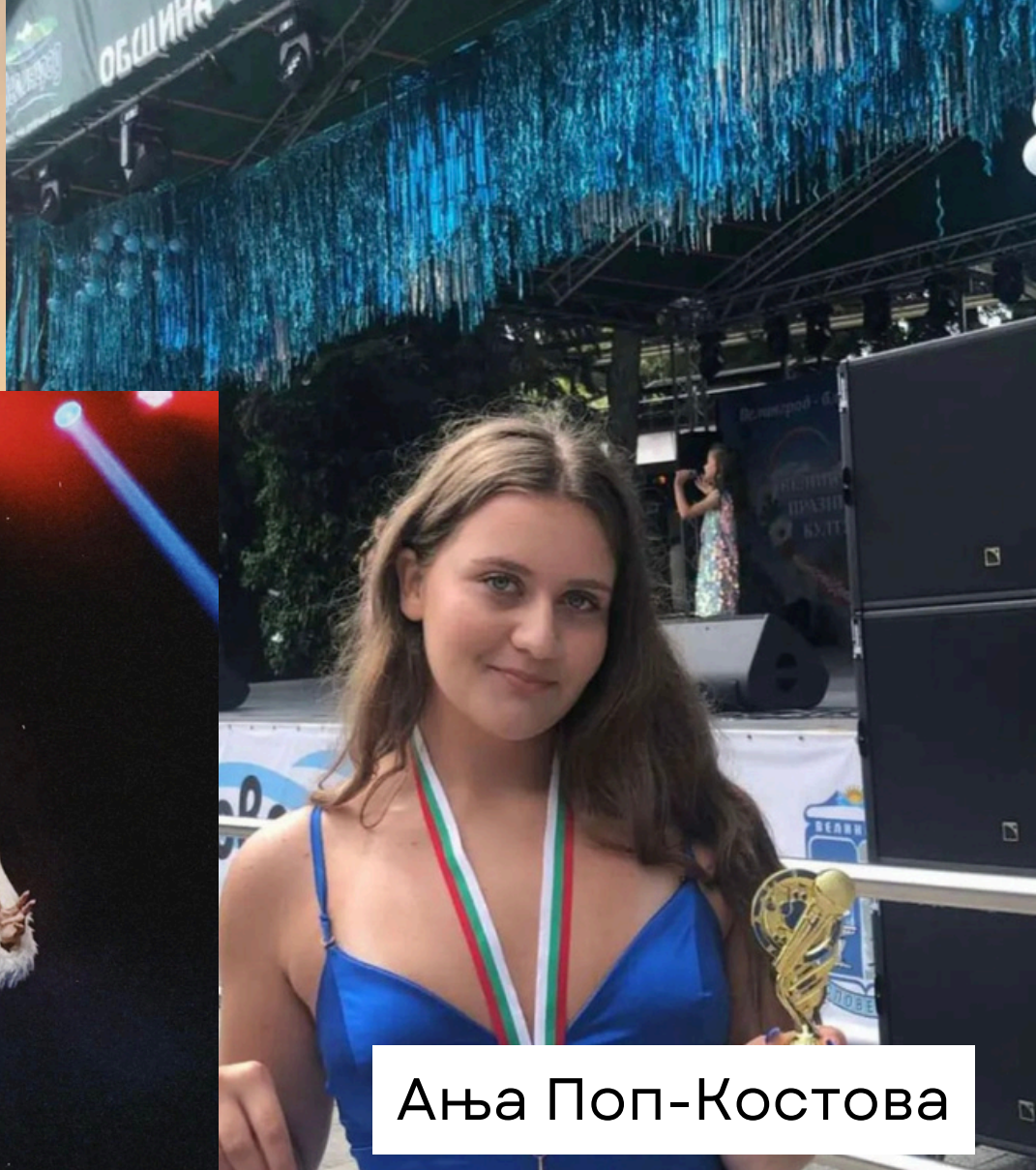

Никола Јанковски

Цвеќето не го украсува само нашиот дом туки и го исполнува со пријатни мириси што го докажува нашето сетило за мирис. Неговата убавина е блескава со новите цветови кои произлегуваат во секое време од годината.

И сончогледот ранобудник, ја обојува зората со нијанси на сончевите зраци. Неговите цветови во форма на круг го најавуваат сонцето, објава дека започна нов ден.

И во средиштето на сонцето, таму каде што светлината се раѓа, расцветува цветот на душата, со среќа и мирис на надеж. Тој не расте во земјата, туку во срцето на оние што го сакаат, со секоја насмевка, со секоја солза, цветот на душата се отвора. И кога ветрот ќе го однесе, и кога времето ќе помине, споменот за цветот на душата останува вечен, како вечност.

Ања Поп-Костова

И ГЛАС И УБАВИНА

Верица Марковска

Непотполно искажани се чувствата ако се објаснети со зборови. Музиката создадена токму поради чувствата, а тие се совладуваат единствено со музика. Мелодиите произведени поради потиснување на своите чувства, ги поттикнуваат туѓите да излезат на површина со слушање на истата творба.

Музиката не е составена од зборови, како што не се и човековите чувства. Таа е љубов, во потрага по зборови.

Од кога започна да пееш и што беше она што те поттикна во пеењето?

Поп-Костова: Мојот талент за пеењето наследив од мајка ми Елена. Уште од мали нозе ја сакам музиката и сакам да пеам.

Си учествувала на повеќе настапи, натпревари и слично. Што ти оставило најголем впечаток и искуство кое ќе го паметиш засекогаш?

Поп-Костова: Досега сум учествувала на два натпревари, а сум пеела на училишни и општински манифестации. Најголем впечаток ми остави меѓународниот натпревар кој се одржа во Бугарија, на кој освоив прво место.

Дали имаш свој идол или си самата на себе најголема мотивација?

Немам идол, а најголема мотивација сум си самата и мојата мајка исто така.

Како се одвива процесот на вежбање на некоја песна и колку долго трае?

Поп-Костова: Вежбањето на песна за натпревар трае од еден до два месеци и е многу интересно затоа што и покрај вежбањето на песната се дружиме со останатите учесници, а спремањето на песна за училишна манифестација не трае долго. Немам проблем со совладувањето на нова песна, брзо учам.

Дали тремата пред настап лесно ја совладуваш или возбудата сепак не може да се сокрие?

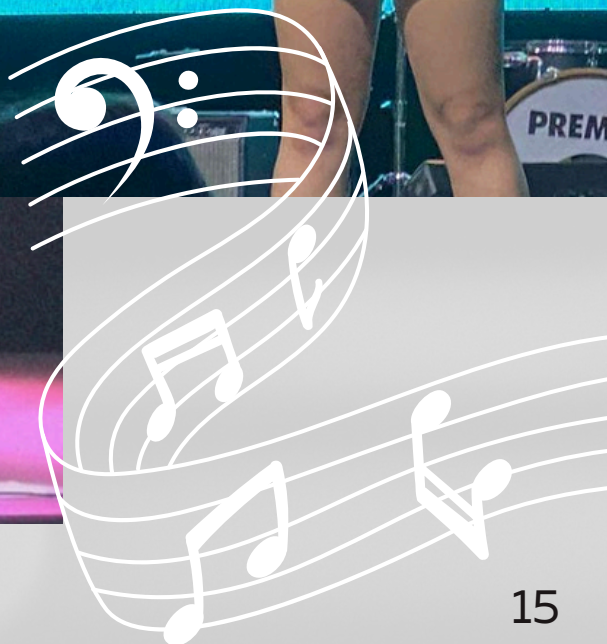
Поп-Костова: Пред секој настап имам трема, но се обидувам тремата да не ме совлада мене, туку јас да ја совладам неа. На сцена се трудам колку што можам да ја сокријам од публиката и мислам дека успевам во тоа.

Дали музиката е твоето најголемо хоби или постојат и други скриени таленти?

Поп-Костова: Музиката е едно од моите хобиња и навистина уживам во неа, но покрај музиката и пеењето многу сакам и да спортувам.

Како се движи твоето размислување околу иднината, би сакала ли да продолжиш да се градиш како личност позната по својот глас и пеење?

Поп-Костова: Од секогаш сум сакала во иднина да успеам во музиката и да заработувам од својот талент, но сепак би сакала да завршам факултет, а во меѓувреме да се доградувам со пеењето.

ОДИСЕЈА НА КОСАТА

Јована Спасова

Дискутабилните мислења нѝ придонесуваат различни идеи на оваа тема. Претставениот статус за секоја различна фризура, доаѓа со скришно и таинствено значење; денес фризури се естетско наликување на нашиот сопствен стил и идентитет. Должината, како различен став - слободното свое „јас“.

Косата била сметана за симбол на женственост, сила и моќ. Шармантните кадрици, огромно значење на женственоста, младоста и блескавиот изглед кај жените. Брановитата кристална аура, кој волуменот харизматично ја крева, завртена како свила пред мазни тркала. Тркалезни четки, деликатниот вител го подига самиот корен..

Шетајќи низ годините, можеме да забележиме разновидни фризури, но во секоја деценија, нови шеми и стилови во кои ги пронаоѓаме во светот на популарноста. Качувајќи се напред во годините, се забележува модерноста, елегантноста и растот.

Експериментирањето на нови модели и дизајни, нè стекнува со поголема креативност и искуство, а и нѝ го зголемува кругот на размислување и смислување нови неверојатни типови на фризура.

Средината на 20-ти век, нè носи назад во историја на фризури и избор. Жените обично ја носеле својата коса во класични, детално изработени стилови. Овие фризури го нагласуваат волуменот, со што, често користените ролери и спрејови за коса, за постигнување на посакуваниот полнеж и форма. Одејќи понатаму, се судираме со драматичен преврат во фризури. Кратките тогашни фризури, со искомбинирани геометрички сечки, биле издание на „кул“ фризури. Долгите слободни бранови, ги претркале во новата ера. Во новите периоди, имало пресврт кон стилот, се пронашле во деведесетните слоеви и преградните шишки.

Желби насекаде, смелост никаде. Идеите и амбицијата никогаш не умираат. Ако го имаш талентот, имај ја и храброста. Оди по твоите соништа!

БИЛИНГВАЛЦИ - АНГЛИСКИ
Софија Стојанова, Ангел Аевски,
Магдалена Илиева и Анастасија
Атанасова

LUNA

I looked out the window and saw the ocean.

Everything was blue. That reminded me of Luna's beautiful bright blue eyes that wanted nothing but love. I blinked away the tears that slowly rolled down my cheeks. I thought of Luna, thought of my friends, and Lisa and all of my adventures on Jorvik.

"So why did you... give me up?" I asked. My eyes were fighting the urge to let tears leak through. All of this was too much to take in at once. Winning the competition, finding out I was adopted, meeting my real mother and finding out I had powers was all too much to take in at once. Especially while I was going through a breakup.

She looked up at me, her eyes glowing from the tears, her arms tightly wrapped around me. "I'm sorry... I'm sorry, Cynthia. I've treated you horribly and you didn't even do anything wrong I wiped her tears away and smiled.

ВИКТОРИЈА ЈОВАНОВА
UNVEILING THE
CREATIVE
JOURNEY OF A
YOUNG AUTHOR

Who is Viktorija? What is she currently studying? Does she have any hobbies?

- I'm currently studying Hotel and Tourism although I am quite indifferent to it. I'd like to take a different approach in the future and step aside from this industry. I'd say my hobby is writing - I enjoy it quite a lot, although it can be quite stressful sometimes!

What can people expect from you in the future?

- Honestly, I wouldn't expect anything big at present. I do have an idea for a story that I'd like to share, but I just don't know if I'll write it just yet. I do want to continue writing, though.

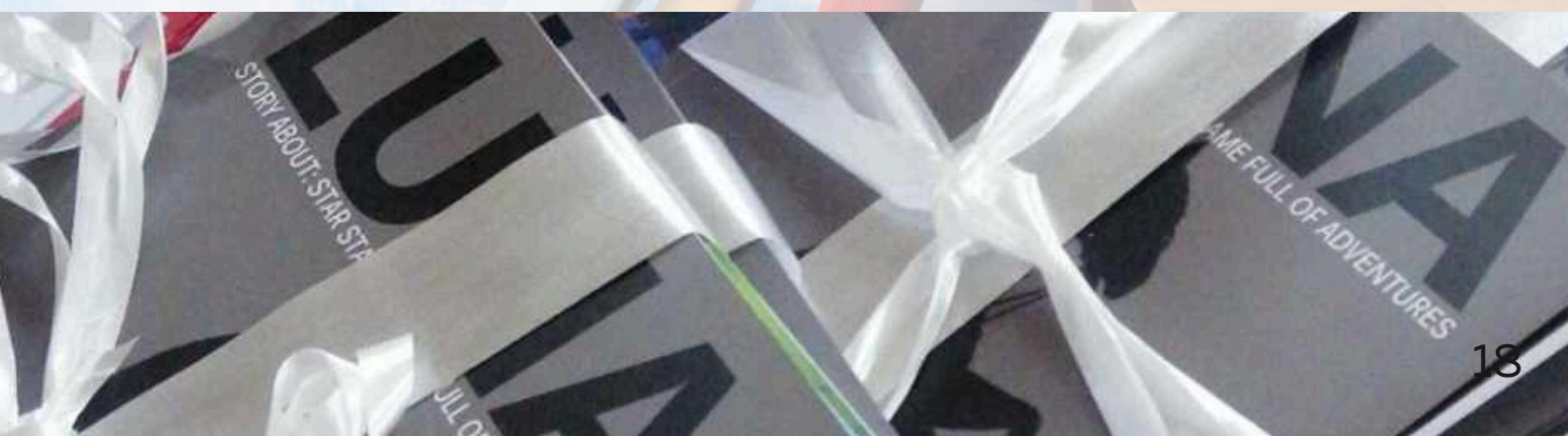
Where are you planning to continue your education after high school graduation?

Are you planning to continue writing once you become a university student?

- I'm still thinking about that, but I want to study English Literature. My possibilities are either Skopje or Slovenia - I heard there are lots of horses there. As for my writing, yes, I really hope so. I want to continue putting my work out there, I just don't know when that'll be yet.

How do you typically approach the process of creating characters for your stories?

- With Luna, I was really young when I started it, so I'm not quite sure how I created those characters. Right now, I don't typically write anything with original characters, I usually write with already existing characters from certain media. It helps me practise, but it's a huge reason why I can't publish any of those pieces of writing.

Have you encountered any challenges unique to being a young writer, and how have you overcome them?

- For me, a huge challenge is having no one to relate to. None of my friends really write, but I constantly see artists helping each other out. Having questions I can't have help with has been difficult for me, but I've worked through it by doing some research.

Are there any authors or books that have had a significant influence on your writing style? Do you have any favorites?

- Oh, yes, definitely! A huge inspiration for me is Suzanne Collins. Her writing style is divine and her storytelling is brilliant! I admire her a lot, especially with "The Hunger Games"! Another huge inspiration for me has been Taylor Swift. She's not a writer, but her songwriting is beautiful, she's definitely a good guide to have.

Do you want each book to stand on its own, or are you trying to build connections between the sequels of your books?

- As of now, there aren't any plans for books featured in the same series/universe as "Luna". I definitely think I'll stick to stand-alones or maybe even branching out towards a different series. I definitely don't want all of them to be connected, though.

Do you have any goals, and if you do what are they?

- A huge goal of mine that I'd like to achieve is to learn how to ride a horse. Right now, I don't have that option because there's no riding school nearby, but I sincerely hope that in the future, I might be able to. Another goal of mine is to someday see Taylor Swift live, but that's unrelated.

Do you have any horses? Have you ever ridden one? If you had a horse, what breed would it be?

- Unfortunately, I don't! I'd really like a horse, but it isn't possible right now. Yes, I've ridden before, multiple times, actually with the latest being last summer on the beach. It's an absolutely wonderful experience and I'm hoping to get to ride again soon! If I ever have a horse, though, I'd like it to be a Lusitano. They're beautiful horses and very elegant! They're stunning!

Благица Ступар

„ГЕВГЕЛИСКИТЕ МОМИЧКИ“

Бојана Басова е капитен на кадетската екипа на ЖРК „Гевгелија“, а воедно игра голема минутажа и во сениорската лига.

На која возраст започна да тренираш ракомет?

- Со ракомет започнав на 11 години.

Кој ти ја „вметна“ таа љубов кон ракометот?

- Спортот отсекогаш сум го сакала, а љубовта кон ракометот случајно навлезе во мојот живот. Оваа љубов навлезе преку мојот брат кој почна да тренира пред мене.

Играте во Сениорска лига со возрасни, но исто така и во Кадетска лига во која има играчи до 17 години дали се чувствувате разликата?

-Да, секако дека се чувствува разликата. Ние сме млад тим во кој истите играчи играат и во младата категорија и со „возрасните“ каде што имаме само мала промена во составот.

Како што ни рече имате млад тим, ќе може ли малку да ни објасниш за тоа?

-Да, како што реков ние сме млад тим во кој немаме „возрасни“ или поискусни кој ќе ни ја предводат играта, туку сите сме генерациски слични една до две години разлика, и тоа нè прави единствен толку млад клуб во лигата.

Да се навратиме на сениорската лига и малку на критиките од страна, како што знам вас ве викаат и „фенерџики“ во “возрасната” лига?

-Па на жалост тоа е вистина, нè викаат така затоа што сме последни во „возрасната“ лига, сега за сега со една победа. Како што претходно напоменав ние сме најмлада екипа во таа лига, каде што во тимот немаме играчи од страна туку сите сме од Гевгелија и гевгелискиот регион (Богданци, Стојаково), поточно речено „Гевгелиски момички“, ама затоа пак, имаме успех во Кадетската лига.

Можеш ли малку да ни објасниш за ова?

-Во оваа лига има играчи на наша возраст 16-17г и се бориме за поголем успех, а исто така во оваа лига ја завршивме полусезоната со добро 4то место на табелата. Сега се бориме со неколку повреди на побитни играчи, но сè уште се држиме во некој вид континуитет.

Имате победи, но имате и порази како тоа влијае за вас како екипа, со тоа што напомена дека сте млади без „возрасен водач“?

-Како што велат „тој што не знае да губи, не заслужува ни да победи“. После секоја победа секогаш се мотивираме за повеќе, но и после секој пораз исто толку работиме напорно и тоа ни дава голема мотивација за следниот натпревар. За среќа, во клубот имаме голема хармонија меѓу соиграјачките, сложни сме и сите се бориме заедно. Женската психологија во спортот е малку позафрknата, со тоа што играме „груб“ спорт битна е поддршката која си ја даваме една на друга.

Како капитен на кадетките што би изјавила во врска со таа „обврска“?

-Голема е честа да се биде капитен, но и самата по себе носи голема одговорност. Секако таа не претставува проблем кога во екипата владее тимската соработка.

И за последно, дали се гледаш себеси во иднината да продолжиш со овој спорт? Или пак можеби како тренер, судија или нешто слично?

-Мојата љубов кон ракометот никогаш нема да замре, па така би сакала да играм во некој клуб надвор од Македонија. Како тренер или судија сега за сега не се гледам, но како што велат „никогаш не знаеме животот што ни носи.

Клуб „Јоска“

Работилница со
филмскиот режисер
Марија Џиџева

Снимање кратки видеоа
за претставата „И сега,
што правиме“

Број 8
Март 2024